

Anden næstformand (Grove):

Fru Anne Birgitte Lundholt for en kort bemærkning, og så nærmer vi os det tidspunkt, hvor vi kan gå videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg går ud fra, at fru Merethe Due Jensen er enig med os, når vi siger i vores oplæg »Vækst og Velstand«, at den bedste form for familiepolitik er, at pengene følger børnene. Jeg er heller ikke uenig med fru Merethe Due Jensen i, at man skal have lov til at tage orlov for at kunne passe sine børn hjemme. Den mulighed blev faktisk indført af en konservativ arbejdsminister i KV-regeringens tid.

Men det problem, jeg peger på, har intet med det her at gøre. Problemet er, at der ikke gives plads til en ledig, når man tager orlov for at passe sine børn, altså at de ledige *ikke* kommer i job. Hvorfor kunne vi ikke få det med med det samme?

Fru Sonja Mikkelsen talte meget om kendsgerninger før, og fru Sonja Mikkelsen må vel indrømme, at beskæftigelsen steg kraftigt under den borgerlige regering. Med statistikken in mente kan jeg også garantere for, at arbejdsløsheden ikke bare steg og steg, selv om det er rigtigt, at der var nogle år, hvor vi på grund af konjunkturterne så en uacceptabel stigning. Men nu har vi mulighed for, at Socialdemokratiet, regeringen og vi andre i fællesskab kan sørge for at opfange det internationale opsving, som gudskelov er undervejs, så vi får en stigning i beskæftigelsen igen. Og jeg taler med vilje om en ægte stigning i beskæftigelsen, ikke kun om et fald i ledigheden; et fald i ledigheden er ren statistik, og mennesker, der mangler arbejde, er ikke tal i en statistik, men netop mennesker!

Kim Behnke (FP):

Da vi for en måneds tid siden blev præsenteret for dette ønske fra SF om en forespørgselsdebat, fik vi det indtryk, at debatten skulle dreje sig om fru Ritt Bjerregaards kronik i Politiken, og det er selvfølgelig et lødigt ønske, at SF gerne vil diskutere fru Ritt Bjerregaards kronik. Tidligere på dagen fik vi ganske vist det indtryk, at vi lige pludselig var havnet i en debat om folkeskolernes kommende læseplaner,

men ingen af delene er vel dækkende for, hvad hr. Rahbæk Møller reelt ønsker med debatten i dag.

Hr. Rahbæk Møller havde fundet et enkelt af de mange korrekte synspunkter, som fru Ritt Bjerregaard havde tilkendegivet i sin kronik, og man kan så ærgre sig lidt over, at fru Ritt Bjerregaard ikke i større omfang har draget konsekvensen af disse synspunkter. Problemet er jo, at fru Ritt Bjerregaard selv har stemt for den politik, der har ført til de problemer, hun ridsede op, og dermed har hun et medansvar. Og så ikke mere om den nævnte kronik, men tilbage til det, som vi kan forstå i virkeligheden er temaet for dagens debat, nemlig spørgsmålet om, hvordan vi i de kommende år skal finansiere det danske samfund.

I den forbindelse er vi indledningsvis nødt til at gøre os klart, at mange af de problemer, vi oplever i dag, ikke er problemer, som Folketingets medlemmer kan sige er overraskende. Ved at slå tilbage og læse referaterne af behandlingen af alt muligt, lige fra finanslove til småjusteringer af andre love, kan man se, at der fra Fremskridtspartiets side har været rejst kritik og været hejst hvide advarselsflag med besked om, at hvis man fortsætter på den måde, kommer det til at gå galt. Men hver gang har man trukket på skuldrene og sagt: Nåh ja, det er de tossede Fremskridtsfolk, og så er der ingen grund til at lytte efter.

Men ikke desto mindre ærgrer vi os faktisk over, at vi har fået ret, og et af de punkter, hvor vi har fået ret, drejer sig om den forskningsmæssige udvikling og i det hele taget hele væksten, nyvæksten, tilvæksten i dansk erhvervsliv. Den er der ikke længere, og som udviklingen er i øjeblikket, er der virkelig grund til at rynke brynene, fordi de muligheder, vi skal have for at kunne ernære os i de kommende år, er ved at forsvinde i øjeblikket.

I sin tale valgte statsministeren at hylde den nye guru inden for socialdemokratisme, nemlig den amerikanske økonom hr. Porter, på nærmest nyreligiøs vis. Om man i Socialdemokratiet stadig hylder Karl Marx, eller om det nu er den nye guru, hr. Porter, skal vi ikke blande os i; men jeg synes da, det ville klæde statsministeren, om man tog udgangspunkt i danske forhold og ikke i forskellige amerikanske, nyreligiøse såkaldte økonomer, hvis indsigt i danske forhold nok må siges at være ret begrænset.